

JESENIŠKA STRAŽA

Slovensko-nacionalen list.

Svoboda, čast, narod, resnica.

„Jeseniška Straža“ izhaja vsako soboto opoldne. — Naročnina za celo leto 4 krone; ako se naroči dva ali več izvodov, pa po 3 kroni izvod. Naročnina naj se pošilja na upravništvo „Jeseniške Straže“ (tiskarna Iv. Pr. Lampret) v Kranju. Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. Pos. številke po 10 vin.

Oglasi in poslanice se računajo po petit-vrstah, če tiskano enkrat 10 vin., dvakrat 15 vin., trikrat 20 vin. Večje črke po prostoru. Če se oznanilo priobčuje večkrat, je cena posebno znižana. — Rokopisi se ne vračajo. — Dopisi naj se izvolijo frankirati in naj se pošiljajo na uredništvo „Jeseniške Straže“ v Kranju.

Št. 4.

V KRANJU, 23. grudnia 1905,

II. leto.

Denarni zavodi v radovljiškem okraju in podjetnost Gorenjcev.

II.

6,461.863 kron, torej skoraj poldesmi milijon kron je bilo naloženega koncem leta 1904 v denarnih zavodih radovljiškega okraja. Temu nasproti je znašalo stanje posojil v omenjenem času 4,469.084 kron; torej približno polpeti milijon kron; okraj je v tem oziru torej aktiven za kaka dva milijona. Ako upoštevamo dejstvo, da velika nemška podjetja kakor tudi posamezni Nemci ne vlagajo svojega denarja že iz strankarskega stališča v slovenske hranilnice — Belopečani imajo rajši zvezo s koroškimi denarnimi zavodi — vidimo, da je skoro ves naloženi denar le last domačega ljudstva, kmeta, trgovca in obrtnika. Ne smemo pa prezreti, da je še mnogo oseb v okraju, ki vlagajo po stari navadi svoj denar v kranjsko hranilnico, nekateri tudi v mestno hranilnico v Ljubljani. Gotovo tudi ta svota naloženega denarja presega milijon, ki se pa približno izjednači s posojili hranilnic izven okraja.

Ko bi imelo naše ljudstvo malo več podjetnega duha, dalje nekoliko neustrašenih in previdnih gospodarskih voditeljev, bi pač toliko milijonov ne ležalo brezskrbno v hranilnicah v okraju, ki ima po svoji legi z neprecenljivimi vodnimi močmi, velikimi gozdovi, na križišču dveh velikih železnic vse pogoje zato, da postane eden najbolj industrijskih

okrajev v državi. Ako bi se le par milijonov tega naloženega denarja investiralo za povzdigo prometa s tujci, sezidalo par planinskih hotelov ali kaj podobnega, bi denar ne donasal lastnikom samo 4% obresti, temveč gotovo polovico več in bi zraven oni, ki nimajo kapitala, lahko uživali dobrote razvite tujske industrije.

Toda vsak preobrat v nazorih kakega ljudstva potrebuje stoletja in vsa znamenja kažejo, da se s povzdigo izobrazbe tudi duh podjetnosti razvija sicer polagoma, toda vztrajno pri našem Gorenjcu. Pospešila pa je ta preobrat v mišljenju velika gospodarska evolucija v radovljiškem okraju, katera je nastala vsled gradbe dveh velikih predorov in karavansko-bohinjske železnice.

Ali bi se ne mogla ustanoviti v okraju zadruga ali delniška družba, katere glavni namen naj bi bil pospeševanje prometa s tujci z zidanjem vil, hotelov, z napravo planinskih zdravilišč i. t. d.? Ali bi se ne moglo ustanoviti kako večje domače industrijsko podjetje? Nova bohinjska železnica nas je naenkrat postavila pred vrata našega največjega morskega trgovišča — Trsta, in velike investicije kranjske obrtne družbe kažejo, da ona spoznava ugodni položaj, ki se ji bliža, dočim naši domači podjetniki spé.

Naši kmetje se hodijo kmetijstva učiti v Švico, naj bi tudi naši gostilničarji, ki imajo opraviti z letoviščarji in turisti, napravili poučen izlet v Švico. Tam bodo šele spoznali, kaj se mora nuditi tujcu, da se ga privadi in tudi obdrži.

PODLISTEK.

Jeseniški sveti večer.

V višavah zvezd leskeče se nebroj; — objela Jesenice tiha noč je kot dele matere v mehko naročje zazibalo v brezskrbni jih pokoj.

V nebeški glori žari nebo plašno strmijo vanj skalé Možaklje; navzdolu po Žerjavcu svetle baklje s Planinci k polnočnici gredo.

Pod Mirco pa, ko sveti Bethlehem čepijo Murove lesene hiše sluteče, da nocoj jih Bog obišče, v molitvi čakajo njegov vsprejem.

S—v.

Bohinjska Bistrica.

Ako gremo po veliki cesti od Bleda naprej proti Bohinju in se ne zmenimo za ono cesto ob naši desni, ki se vije po strmih med divjimi tesnjami in slikovitim pečevjem proti Srednji vasi in pod Studorjem čez Staro fužino mimo cerkvice Sv. Janeza do bohinjskega jezera, pridemo do velikanske skale ob levem cestnem jerku, ki se je bogve kdaj utrgala raz strme pečine ob naši desni in pri kateri ob kvaternih nočeh «straši». Eni pravijo, da hodi nazaj mož, kateri je tam storil nesrečno smrt, drugi pa so ob takih nočeh že celo videli samega živega vraga z velikimi rožički, dolgim jezikom, pa kratkim repom. No, kdor hoče vse to in ono pogledati, to stori tudi brez nas, ki hočemo kar najprej priti na Bistrico.

V boju za obstanek.

«Kdor se ne da poučiti, ne bo nikdar moder!» Ta izrek, ki se bere v sv. pismu, je značilen. «Kdor zaničuje se sam, podlaga je tujčevi peti!»

Vsi stanovi, od najpotrebnejšega do najneznatnejšega, se družijo. Samo združenju se imajo zahvaliti, da niso izginili s pozorišča. — Ko bi kmetskega stanu pri nas ne vzdrževala življenska potreba, bi bil že davno izginil s pozorišča. Zato pa, ker ga vzdržuje pri življenju samo naravna sila in neizogibna potreba, prepušča se temu naravnemu vzdrževanju ter se ga izkorišča, kolikor se ga more. — Podoben je konju, ki ga kupi — kakor pravijo — «konjski maternik», ki izkoristi njegove najskrajnejše sile, izmozga ga; z zadnjimi močmi ga pritira do konjača. Le-ta mu izplača par goldinarjev za njegovo kožo, samo da ni «prišel v nič». Mučilec doda še par goldinarjev, da kupi drugega, in zopet se prične stara pesem.

Semtertja se nam vrže par goldinarjev podpore ali par dobrih besedi ali nikdar izpolnjenih obljub in mi delamo ter trpimo naprej. Ker tako ne more in ne sme ostati, je naša dolžnost, da si pomagamo sami! Pomagali si bodemo pa šele tedaj, če se gospodarski osamosvojimo in zboljšamo svoje premoženjske razmere. V dosego tega naj bodo posvečene te vrstice.

Ko sem bil v šestem letu, hodil sem že z očetom na polje. Kobacal sem med ročicami in seveda mislil, da orjem. Znanec

Evo Vam, tu jo imate! Prekoračimo le-seni most, pod katerim prekopicuje naša znanka Bohinjka svoje peneče bistre valove, naprej doli proti tesnjam, katerim smo ravnokar srečno ušli. In tam onstran mostu, že smo na tleh romantične Bistrice. V obližju tega mesta — tako pripovedujejo stari Bohinjci — so za francoske dobe na Kranjskem sotorili Francozje, to se pravi, dopadel se jim je kraj in rekli so svojemu poveljniku: Gospod, tu nam je dobro, napravimo si sotore in ostanimo tukaj. In res, tako se je zgodilo. Pa zgodilo se je tudi, da so si dali donášati le-tu sem po Bohinjcih potrebnega živeža zase ter za živino, pa da so vse, kar so prejeli od Bohinjcev, tudi dobro in pošteno plačali. Stari očanci, navdahnjeni po svojih očetih in starih očetih, se kaj radi spoštljivo še dandanes spominjajo gospodov Francozov. Pa zdajci že stojimo pred restavracijo «na

vpraša očeta: «France, ali fanta že učiš orat?» «Ta bo za dom, se mora mlad naučiti kmetovat,» odvrne oče. Povem vam, da sem bil ponosen na to, «da bom za dom,» četudi sem prodajal še platno iz zadaj preklanih hlačic. — Le, kdor ljubi in spoštuje svojo rodno zemljo, izkušal jo bo neomadeževano prepustiti svojemu nasledniku.

Oglejmo si zanikrnega kmeta! Hiša, gospodarsko poslopje, poljsko orodje, živina: vse je zanemarjeno, zanikrno, polomljeno, mršavo; vse leži navskriž, kupi blata, med blatom se meša stelja, mrva, trske, polomljene vile, ročice, strgani čevlji. Na ograji se suši kaka luknjasta vreča od pomladi do jeseni čez zimo, dokler ne razpade. — Čez vso to nesnago hodi dannadan, preriva vozove, kolne, kliče pomagat, potiskat. — Če pride k hiši tujec, ga je nekoliko sram, pa navadno je teh kupov blata krivo le vreme. Kdo bi imel veselje nad tako kmetijo? Da, taka kmetija je živ pekel in sramovati se je mora vsak gospodar. — Spomladi, ko se prične poljsko delo, iz vseh mogočih kotov znaša skupaj za oranje potrebno orodje. Lemež ni sklepan, pri pluznih kolih ni osnikov, motika se je izgubila, iz gradance je naredil pozimi k vozni lestvi roč. Pastir je že nakomatal vola, žili pri vojah sta potrgani. — Gospodar mora namesto na njivo h kovaču in v prodajalno, izpije tam frakelj žganja, malo postoji, saj ne more na polje, ker mora čakati na kovača, pastir sedi na jasl in žvižga in gospodinja se krega nad dedcem, ker ne more od doma. Gospodar je hud, ker ni denarja, da bi kupil nove žile in dal kovaču plačo — — — Kreg in prepir je gotov. Med tem mine dan, dragocen dan je zamujen, drugi dan je dež, voz s poljskim orodjem sredi dvorišča na dežju naložen in — — —

Gotovo se ne more nikomur priljubiti taka kmetija. Na nji se rije tjavendan naprej. Mnogo skrbi, mnogo trpljenja, pa malo kruha in, kar je najhujše, nikdar ni zadovoljnosti. Ni čuda, da tak gospodar popolnoma otrpi in se sramuje svoje kmetije in svojega stanu.

Če hočemo, da nam bo dajala kmetija res koristi in veselje, brigati se moramo zanjo vse drugače. Poglejmo druge stanove! Kdor se briga za svoja opravila, lahko izhaja, je spoštovan in veljaven; kdor pa zanemari svoja opravila, takega se povsod znebe kar najhitreje. Advokat, ki nima v redu svojih spisov, bo malo zaslužil i. t. d. Na naših kme-

posti, ki nam nudi vsega, česar želimo. Ob času sezije je pošta običajno prenapolnjena z delom. Zatorej se vsedimo na vrt pri cesti in prijazne gospice Beveve nam bodo rade postregle s pristnim okrepčilom. Niti abstinentov ne spode izpred gostoljubne hiše in če je kje, v Bečevi restavraciji dobiš vedno dobrega, pristnega malinovca, domačega pridelka. Zadovoljni s postrežbo, ostaviti nam je kmalu sicer lep in prostoren vrt, ki pa bi bil lahko uzor restavracijski vrt celega Bohinja, kajti vsak tujec je takorekoč primoran, da se tako ali tako zgleda v restavraciji «na pošti». No, kar se ni, še lahko bo in mi bi kaj takega g. lastniku Bevcu privoščili prav tako iz srca, kakor nimamo na romantični verandi prve bistriške restavracije g. Ivana Mencingerja prav ničesar družega želeti, kakor da jo obseva večno poletno solnce s svojimi zlatimi žarki. Ali da v svojih željah nismo

tijah ne moremo govoriti o glavnih dohodkih. Pridela se navadno samo toliko, da je za dom in za davke.

Vabilo

na

ustanovni občni zbor

tel. društ. „Domžalski Sokol“

ki se vrši

dne 26. decembra t. l. (na sv. Štefana dan)

ob 3. uri popoldne

v prostorih g. Fr. Kuharja

v Domžalah.

Na dnevnem redu je:

1. Pozdrav predsednika pripravljalnega odbora.
2. Čitanje društvenih pravil.
3. Volitev starosta, podstarosta in ostalih odbornikov.
4. Raznoterosti.

Iz posebne prijaznosti sodeluje kvartet prvega slov. pevskega društva «Lira» iz Kamnika.

Domžalci in okoličani!

Udeležite se tega zborovanja v obilnem številu in pristopite s ponosom k društvu, ki ima namen ohraniti vas in vaše sinove zdrave in čile na duhu in na telesu. Zavedajte se svoje narodne dolžnosti! Posebno pa je želeti, da se vsi tisti zanesljivo udeležite shoda, ki ste že doslej kljub vsem oviram delovali za naše društvo in pa tisti, ki imate trdno voljo delati v prosep „Sokola“, bodisi kot izvršujoči, bodisi kot ustanovni ali podporni člani. — Gostje dobro došli!

Na delo tedaj, ker resnobni so dnovi!

Na zdar!

Pripravljalni odbor „Domžalskega Sokola“.

Novičar.

Vesele božične praznike vsem cenjenim naročnikom, dopisnikom in priljateljcem lista želi upravnistvo in uredništvo «Jes. Straže».

Iz seje občinskega odbora na Jesenicah dne 10. decembra 1905. Navzočih je z županom vred 18 odbornikov, zapisnikar tajnik Humer. Župan Klinar konstatira sklepčnost, prečita zapisnik zadnje seje, ki se odobri, nakar se preide na dnevni red. Sklepa se o naslednjih točkah:

preobjestni, počakajmo, da se mimogrede zglasimo se pri brhki Gorenjki, v restavraciji gospice Albine Ažmanove iz znane rodbine in restavracije na Bledu. V Bohinju je z gostilnami povsod zvezano še kaj družega, za turista neobhodno potrebnega. V prvi gostilni smo dobili, ali bomo lahko še dobili pošto, tukaj v Ažmanovi restavraciji pa si naročite tisti, ki me mislite v kratkem pri bobinjskem jezeru zapustiti ter se vrniti nazaj na Bled, omnibus, ali poseben voz pod ugodnimi pogoji. Brat gospice Albine je znan izvošček prve vrste v Bohinju. Torej že iz tega razloga ne smemo mimo iti. Sicer pa je v Bohinju še mnogo drugih izvoščekov, za katerih imena nam je treba vedeti, kajti lahko se včasih prigodi, da tega ali onega ne dobimo, ker je že oddan. Torej, kdor hoče imeti izvoščeka ali za k jezeru ali okrog Bohinja, ali pa, če se ne pelje s pošto, oziroma

1.) Zaradi občinske poti v Ukovi pri posestniku Romavhu se sklene, da se glede na to, da bo treba napraviti splošni regulacijski načrt za nove stavbe, najame veščak, ki bo ta načrt izdelal sporazumno z zastopniki občine, pri čemur naj se posebno jemlje ozir na interesirane posestnike.

2.) Zaradi poti pri posestvu g. Alojzija Schreya v Verbljah in Plavžu se sklene prevzeti pot na Plavžu za občinsko, glede one v Verbljah naj se pa vpraša interesirane posestnike, če so s tem zadovoljni.

3. Glede zemljišč, spadajočih k stari kaplaniji na Jesenicah, se je vnela daljša debata, v katero je posegel tudi na galeriji navzoči župnik g. Zabukovec, ki je pojasnoval, kako stališče zavzema on v tej zadevi. Naposled se je sklenilo, da občinski odbor želi, da zemljišča ostanejo pri stari kaplaniji in bi se v tem slučaju občina zavezala dajati obema kaplanoma potrebna drva in popravljati novo kaplanijo.

4.) Soglasno se sklene vložiti resolucijo za splošno tajno in enako volilno pravico, to pa posebno z ozirom na veliko število delavcev v jeseniški občini.

5.) V komisijo v slučaju živinske kuge se izvolijo za zaupne može gospodje: za Jesenice in Savo Josip Kapus, podkovski kovač, in Viktor Plahutar, podkovski kovač na Savi, za Hrušico Matija Kobentar in Andrej Noč, posestnika na Hrušici. Za Planino in Plavški rovt Franc Razinger, posestnik na Planini, in Jakob Žerjav, posestnik v Plavškem rovtu.

6.) V zadevi pošte na jeseniškem kolodvoru se soglasno sklene, da naj ostaneta poštna urada na Jesenicah in Savi tako, kakor sta in protestira občinski odbor proti vsaki preosnovi glede teh uradov.

7.) Zaradi zavarovalnice za konje in govejo živino. Občinski odbor sklene pospeševati ustanovitev take zavarovalnice.

8.) V zadevi občinskih uslužbencev, kar bi se sicer moralo obravnavati v tajni seji, se sklene, da se sprejme, ker je redar Snaj izstopil, Ivan Jekler kot provizorični občinski sluga in dostavljalec, plača gozdarja se pa zniža.

9.) Slučajnosti. K tej točki se oglasi za besedo obč. svetovalec g. Trevn ter predlaga, da bi se nekateri gospodje z ozirom na njihove zasluge izvolili častnim občanom. Ko predlaga kot prvega g. drž. posianca Plantana, začne galerija pod vodstvom žup-

z Ažmanovim omnibusom nazaj proti Bledu, so mu na razpolago poleg že imenovanega še ti-le gospodje: Mencinger (hotel in restavracija), Heinriher, Sušnik, Šimen, Ravhekar, Šoberle in Markeš. G. Markeš, na to že sedaj opozarjamo, bo zgradil prihodnje leto restavracijo v smeri proti jezeru in nabavil si bode omnibus z jako nizko ceno k jezeru in okrog Bohinja. — Sedaj jo krenemo desno za Ažmanovo gostilno — kdor pa hoče tu prenočiti, ima mnogo lepih sob na razpolago — in komaj smo čez mostiček, že smo pod veliko košato lipo in na krasni verandi že omenjene prve bistriške restavracije g. J. Mencingerja, po domače «pri Becu» ali še bolj pristno bohinjsko: «na fabrč».

nika Zabukovca, tovarniškega uradnika Pongratza razsajati in kričati! „Protestiramo, mi ne potrebujemo častnih občanov, ven z njimi, ven z volilnimi imeniki.“ Rjojenje je bilo tako silno, da se ni umelo po Trevnu nadalje predlaganih. G. odbornik Schrey je pozval župana, naj zaukaže galeriji mirovati, oziroma naj jo pusti izprazniti, — župan je pa brez nadaljnega sejo zaključil, na kar so se poslušalci na galeriji z živioklici na župana razšli.

Občinske volitve se bode najbrže zavlekle do poletja, ker jih bodo zavirali razni rekurzi od klerikalno-nemškutarske strani. Če se njim ne mudi, se nam tudi gotovo ne.

Lukman-Zabukovčeva stranka šnopsarjev je že postavila svoje kandidate za tretji razred. Človeka kar mraz pretrese, če si ogleda ljudi, ki silijo tamkaj v ospredje. To so osebe, ki v občini ne pomenijo ničesar in ničesar ne predstavljajo ali, po domače povedano, taki subjekti, ki se vzdržujejo na površju s pijačo in gostilniškim razgrajanjem. Uboga občina, ko bi jo dobili ti ljudje v svoje roke. To bi bilo gospodarstvo, da bog pomagaj!

V tretjem razredu je 595 volilcev in ne 490, kakor smo zadnjič pomotoma poročali.

Poraz klerikalno-nemškutarske stranke, ki jo vodita Lukman in Zabukovec, je pri volitvah gotov. To stoji danes kakor pribito. Tiste ljudi, ki pihajo sedaj v nemškutarsko-klerikalni rog, si prav dobro zapomnimo, da jim v svojem času — primerno povrnemo.

Nova lumparija. Vroča želja ravnatelja Lukmana bi se izpolnila, ko bi enkrat dosegel razcepljenje jeseniške občine in ustanovitev samostojne občine na Savi, ki bi seveda stala pod njegovo neomejeno diktaturo. S tega namena prav pridno zida nemško šolo in je sedaj dosegel pri vladi tudi to, da se ustanovi nov krajni šolski svet za Savo. Prvi udarec, ki nam ga je zadala vlada, je bil, da ni dovolila skupne osemrazrednice, drugič je prepovedala hoditi otrokom iz Senožet v šolo na Koroško Belo in tretjič nas je udarila s tem, da zahteva poseben krajni šolski svet za savsko šolo, ki ga naj voli obč. odbor iz Koroške Bele in Jesenic. Pri okr. glavarstvu v Radovljici, katerega baje komandira komisar Schittnik, vladajo uprav turške razmere, ki so naravnost naperjene proti Slovenstvu. Ali nas bodo Nemci pričeli že tudi na Kranjskem kar na debelo hrustati!? Škandal je, da se spričo takih razmer naši poslanci ne zganejo.

Infamno postopanje komisarja Schittnika, kakor sploh okr. glavarstva v Radovljici se bo, kakor čujemo, v obliki interpelacije primerno kvalificiralo v državnem zboru. Radovljiško glavarstvo je tako udiinjano nemštvu, da je skrajni čas, da se v to gnezdo malo posveti. Če se pusti vlada izkoriščati kot ponižna dekla raznih Lukmanov, potem je pač potreba v takem hlevu malo posnažiti ter prijeti za ušesa ljudi, ki ne znajo varovati svoje vladne nepristranosti.

Jeseniški „Sokol“ priredi peš-izlet na sv. Štefana dan 26. t. m. do Radovljice v društveni obleki. Prijatelji društva se vabijo k izletu!

Kje pa ste, gospod Zabukovec? Fajmošter Zabukovec strahovito rogovili vsako soboto v «Slovencu» in se širokousti, da ima

kar cele bataljone volilcev za seboj. Ako pogledamo volilni imenik, zapazimo takoj, kako močna je fajmoštrova strančica. V prvem razredu ima svoje kaplane, v drugem razredu nima niti enega volilca, v tretjem razredu pa je peščica njegovih volilcev z ozirom na veliko število, ki voli v tem razredu, naravnost — nezatna. Pri volitvi pridejo torej v poštev le naši volilci in — nemškutarji, s katerimi se hoče Zabukovec vrniti v ospredje. Zavest, da je popolnoma osamljen, daje Zabukovcu povod, da neprenehoma vpije ter kliče ljudstvo na pomoč, ki pa nikakor noče poslušati glasu — narodnega izdajalca. Pri volitvah bo ljudstvo tega črnega Judeža Iskarijota pognalo, da s svojim kupčevalcem Lukmanom vred ponižno stisne svoj rep, kakor kužek, ki ga je gospodar polil z mrzlo vodo.

Kje je moja muza? Zabukovčevo glasilo «Slovenec» postane včasih prav nesramno, kakor kak pouličen smrkavec. Tako je poročal zadnjič Zabukovec, da je prenočevala na št. 100 neka zloglasna ženska ter vso krivdo zvalil na posestnika hiše. Dotično žensko je pripeljal v gostilno znani agitator klerikalne stranke Franc Krive ter ji nakupil pijače in cigaret. Imel pa je smolo, da so prišli neki kondukerji in mu odvedli usmiljenko. Žalosten je hodil potem Krive po jeseniških gostilnah ter vzdihoval; «Kje je moja muza?» To je gola resnica in govore o tem cele Jesenice. Taki hinavci so torej ljudje Zabukovčeve stranke. In še se upa Zabukovec nam kaj očitati, ko še vedno ni opral svoje «Sodome in Gomore». Svetohlinski pohotneži naj molčijo, ker ni nobena ženska pred njimi varna. Za modrega smo povedali dovolj!

Številka 100. „Slovenec“ bi Jeseničane rad spravil ob pošteno ime, zato mu je vsako sredstvo dobro, toda pri tem ne pomisli, da bodo njegovi pristaši prvi, ki ga izgube. Res je, da je prišla na številko 100 neka zloglasna ženska, gostilničar to ni poznal in kot tak jo tudi brez povoda ne more ven vreči. Toda klerikalci imajo boljši nos in brž zavohajo meso. Upamo, da bo sobotni „Slovenec“ tudi to natanko popisal in pojasnil, kdo je bil tisti radovednež, ki je šel tja. Kdor drugemu jamo koplje, sam pade vanjo.

Gospod Trevn nima samo štirih hiš, kakor je poročal sobotni «Slovenec», ampak jih ima šest. Zabukovcu, ki je navajen lenobe, se čudno zdi, da je postal g. Trevn iz lastne pridnosti in energije bogat in ugleden mož. To vemo vsi, da duhovščina rada dobro je in pije, samo delati se ji ne ljubi. Razni fajmoštri zapuščajo tisočake svojim kuharicam, ki so jih ugrabili poneumljenim ljudem, ki so nosili krajcarje v «dobre» namene, a župnik se je zadovoljno smehljajoč držal za svoj v lenobi naraščujoči trebušček. Denarja se ljubi tem črnim ljudem, samo: delo jim — smrdi.

Še ene krave ni imel župnik Zabukovec, ko je prišel na Jesenice, danes pa se mu hlev kar vidno polni. Kdo daje denar za debele kravice? Ali si ga mar pridobi Zabukovec s svojo pridnostjo, ker vsaki dan 24 ur brez dela preživi? Tisto ubogo in neumno ljudstvo mu ga nanosi, ki pričakuje večnega in častnega zveličanja, če fajmošter zmoli za 2 K en očenaš, a našteje skupno 10 ljudi ter jih tako kar v snopih poriva v

nebesa. Da, da, gospod Zabukovec, človek se že poteguje za pravice ljudstva in za splošno in enako volilno pravico, dokler ve, da ga bo to ljudstvo zbog svoje neumnosti plačevalo z dragim denarcem. Kadar se ljudstvo spametuje in vam preneha polniti bisago, boste gotovo vpili: «Vzemimo ljudstvu pravice, ker jih zlorablja, in tega bog ne dopusti!» O, saj se poznamo.

HOTEL „ILIRIJA“

16-47

Ljubljana

Kolodvorske ulice št. 22

3 minute od južnega kolodvora.

Shajališče vseh Gorenjcev.

Udobni restavracijski prostori, moderno urejena kavarna z dvema najnovejšima biljardoma ameriškega sistema, lepo, nanovo urejene sobe za prenočevanje. — Kopalne sobe v hiši. — Točijo se najboljše štajerska naravna vina, pristni dolenski cviček iz Gadove peči, kakor tudi priljubljen hrvaški pelinkovec. — Izborna kuhinja. **Postrežba točna. Cene nizke.**

Za mnogobrojen obisk prosi spoštovanjem

Fric Novak.

M. Vidic

izdelovalec sodavice, malinovega soka in pokalic (kraherl)

v Lescah na Gorenjskem

priporoča svoje izdelke.

29-32

Postrežba točna. Cene nizke.

Mavricij Smolej

urar na Jesenicah
priporoča svojo veliko zalogo
vsakovrstnih ur
kakor žepnih, stenskih ur in budilk, verižic, prstanov, uhanov l. t. d., dalje zlatnine in srebrnine od najfinejše do navadne.

Sprejme tudi popravila, katera izvršuje natančno in točno po zelo nizkih cenah. 6-50

Ako hočete

dobro idočo uro poceni
kupiti, zahtevajte cenik

31-27

tvrdke N. Suttner, urar v Kranju.

Kaj je

SEYDLIN?

Priznana najboljša, po najnovejših izkušnjah higienije sestavljena in večkrat odlikovana kozmetična

ustna voda.

Dobiva se pri gg. I. Krašovicu, A. Trevnu ter gospe Jerici Morič.

Izdovalec: O. Seydl, Ljubljana, Špi-
talske ulice 7. 3-52

Pivovarna
G. Auer-jevih dedičev
v Ljubljani

Wolfove ulice št. 12

priporoča slavnemu občinstvu in spoštovanim gostilničarjem svoje
izborno marčno in na bavarski način varjeno pivo.

Pivo se oddaja v sodcih in zabojih.

Zaloge: v Kranju, Idriji, Dobrépoljah, na Robu, v Mokro-
nogu, Metliki, Vačah, Polhovem gradcu, na Igu, na Dobrovi, v
Št. Vidu na Dolenjskem, v Mirni, v Podbrdu in na Grahovem
(Goriško) in v Podgradu (Istra).

Ustanovljena leta 1854.

Tvrdka je bila v letu 1904 v Parizu in v Londonu odlikovana z
najvišjim odlikovanjem, namreč z „grand prix“, častnim križ-
cem in zlato kolajno.

Poštna hranilnica
račun št. 867.569.

Tiskarna in založništvo

Poštna hranilnica
račun št. 867.569.

Jv. Pr. Lampret v Kranju

Uredništvo in upravnništvo
„Gorenjca“

Uredništvo in upravnništvo
„Jesenške Straže“

Tiskovine za gg. trgovce in
obrnike, slavna društva,
hranilnice in posojilnice.

Vizitnice, kuverte, pisma, račune,
okrožnice, vabila, dopisnice, osmr-
tnice, tabele, lepaki, brošure, knjige
i. t. d. i. t. d.

Razglednice v več barvah.

Izvršuje

**Vsakovrstna tiskarska
dela**

v vsakem obsegu po kolikor

možno najnižjih cenah.

Zaloga:

Šolske tiskovine.

Ilustrirani
„Vodnik po Gorenjskem“.

„Osebna dohodnina“

Uredil Valentin Žun,
c. kr. davčni nadzornik.

Čišna in ukusna izvršitev. — Hitra in točna postrežba. — Na željo se pošlje tudi proračun troškov.